

Jadwiga Chudziakowa

Mogilno

Informator Archeologiczny : badania 4, 187

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W oparciu o materiał ceramiczny badany obiekt w Michałowie datować można wstępnie na X—XIII wiek.

MOGILNO

Katedra Archeologii Uniwersytetu
im. Mikołaja Kopernika w Toruniu

Badania prowadziła dr Jadwiga Chudziakowa. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Zespół klasztorny pobenedyktynski (XI w. — XVI w.).

Przy Instytucie Historii UMK w Toruniu powstał pod kierunkiem prof. dr Tadeusza Grudzińskiego i prof. dr Kazimierza Żurkowskiego, zespół do badań nad obiektem pobenedyktynskim w Mogilnie. W skład zespołu weszli archeolodzy, historycy, konserwatorzy i historycy sztuki.

W br. przystąpiono do wstępnych badań archeologicznych i archiwalnych. Pierwsze wykopy typu sondażowego, założono od strony prezbiterium, przy wschodniej krypcie romańskiej kościoła św. Jana. Odkryto fragmenty średniowiecznego muru kamiennego oraz dobudowany do niego mur nowożytny z cegły. Mur kamienny biegnący równolegle do krypty spowodował znaczne zniszczenie cmentarzyska szkieletowego, które odkryto na głębokości 205 cm (od obecnego poziomu). Na podstawie układu stratygraficznego cmentarzysko to można datować na XII wiek. Wyniki ekspertyzy antropologicznej, wykazały, iż szkielety należą do kobiet, mężczyzn i dzieci, co wskazuje, że mamy do czynienia z cmentarzyskiem świeckim. Odkryte szkielety ułożone były głowami na zachód, wzdłuż muru krypty. Większość szkieletów była silnie zniszczona. Cmentarzysko zalegało bezpośrednio na warstwie kulturowej, którą na podstawie odkrytych fragmentów ceramiki można datować na X—XI w. Badania przzerwano na głębokości 260 cm (od obecnego poziomu) na której nie uzyskano jeszcze calca.

W trakcie prowadzonych prac archeologicznych odsłonięto zamurowane w XIV wieku okienko romańskie, prowadzące do krypty wschodniej. Badania wykazały, że pierwotnie krypta była wyższa. Okienko można zaliczyć do bardzo nielicznie zachowanych w Polsce oryginalnych okienek romańskich, które nie uległy żadnej przebudowie.

Zapoczątkowane w br. badania kontynuowane będą na szeroką skalę w ciągu następných kilku lat.

MYMOŃ, pow. Sanok

Katedra Archeologii Polski Uniwersytetu
Jagiellońskiego w Krakowie

Badania prowadziła dr Maria Cabalska. Finansował WKZ w Rzeszowie. Drugi sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowiecz-